

Sygn. akt II AKa 135/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

3. Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

4. Przewodniczący: SSA Andrzej Olszewski

5. Sędziowie: SA Małgorzata Jankowska (spr.)

6. SO del. do SA Dorota Mazurek

7. Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

8. przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Anny Staniszczyk

9. po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2020 r. sprawy

10. R. M.

11. o odszkodowanie z ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego

12. na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

13. od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

14. z dnia 23 stycznia 2020 r. sygn. akt III Ko 459/19

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

SSO(del.) Dorota Mazurek SSA Andrzej Olszewski SSA Małgorzata Jankowska

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 135/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 23 stycznia 2020 r., sygnatura akt III Ko 459/19</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Zarzut obraży przepisów postępowania, mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 322 k.p.c. oraz art. 7 k.p.k., polegającej na dokonaniu oszacowania odszkodowania, mimo nieudowodnienia podstawy roszczenia odszkodowawczego oraz bez wyczerpania inicjatywy dowodowej w zakresie ustalenia wysokości wynagrodzenia J. M. (1), jakie mógł osiągnąć, gdyby nie został pozbawiony wolności i oparciu orzeczenia w tym zakresie na dowolnym przyjęciu, że gdyby J. M. (1) nie został pozbawiony wolności,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>wykonywałby zawód kowala i kwota jego miesięcznych zarobków kształtowałaby się na poziomie wyższym niż przeciętne, mimo że brak jest jakichkolwiek podstaw do takiego ustalenia, co skutkowało niezasadnym zasądzeniem na rzecz wnioskodawcy tytułem odszkodowania kwoty 194.400 zł.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut wskazujący na nieudowodnienie podstawy roszczenia odszkodowawczego okazał się nietrafny, albowiem wbrew twierdzeniom prokuratora, w materiale dowodowym, którym dysponował Sąd Okręgowy - ujawnionym w toku postępowania i niekwestionowanym przez strony - zawarte są informacje, w świetle których sygnalizowane w apelacji wątpliwości co do tego, czy ojciec wnioskodawcy</p>			

- J. M. (1) przed zatrzymaniem wykonywał zawód kowala i czy w ogóle pracował zarobkowo, należało ocenić jako całkowicie bezpodstawne. Niezależnie od tego co wynika z zeznań R. M., J. M. (2), jak też dokumentów złożonych przez wnioskodawcę w toku postępowania (k. 35-48), należy zauważyć, że bardzo konkretne informacje w zakresie okoliczności postrzeganych przez apelującego jako wątpliwe, wynikają z akt sprawy R 429/46, zawartych w wersji cyfrowej w materiałach niniejszej sprawy (k. 23). W aktach sprawy R 429/46 znajduje się w szczególności protokół przesłuchania J. M. (1) przeprowadzonego w dniu 28 grudnia 1945 r. w Powiatowym Urzędzie (...) w B. (k. 13 zdigitalizowanych akt), w toku którego J. M. (1) podał do protokołu informacje dotyczące jego ówczesnej sytuacji

rodzinnej,
zawodowej i
majątkowej. Wynika
z nich mianowicie, że
wykonywał wówczas
zawód kowala i
posiadał własny
warsztat kowalski,
który przejął po
swoim ojcu, przy
czym na czas
tego przesłuchania
miał przepracowane
w zawodzie kowala
20 lat. Oświadczył
wówczas również, że
na jego utrzymaniu
pozostaje żona oraz
dwoje dzieci, tj. 15-
letni syn i 10-
letnia córka. Nie
ma racjonalnych
powodów, aby
poddawać w
wątpliwość
wiarygodność tych
informacji,
zwłaszcza, że
korespondują one
z zeznaniami R.
M. (k.17v-18) oraz
przedstawionymi do
akt dokumentami (k.
35-48). Wynikające
z tychże dowodów
okoliczności są
bardziej ogólne, ale
w sytuacji, gdy
szczegóły
przedstawione przez
J. M. (1) w
toku przesłuchania
w dniu 28.12.1945
r. korespondują z
nimi, to wszystko
w sumie tworzy
spójną całość, na
podstawie której
uprawnione jest
dokonanie takich

ustaleń, jak poczynione przez Sąd pierwszej instancji. Nie ulega zatem wątpliwości, że J. M. (1) przed zatrzymaniem pracował, uzyskując dochód z prowadzonego warsztatu kowalskiego, jak i 1,5-hektarowego gospodarstwa rolnego. Dochody, którymi dysponował były wystarczające na zaspokojenie potrzeb 4-osobowej rodziny. Skoro przez szereg lat prowadził warsztat kowalski, to znaczy, że było odpowiednie zapotrzebowanie na świadczone przez niego usługi. Nawet jeśli w okresie bezpośrednim powojennym, mógł uzyskiwać dochody niższe niż przed wybuchem wojny (co wydaje się naturalne), to zarazem nie ma dostatecznie przekonujących podstaw, aby twierdzić, że z pewnością nie mógł uzyskiwać dochodów wyższych od przeciętnego ówczesnego wynagrodzenia. Z faktu wieloletniego prosperowania warsztatu kowalskiego, można

<p>zasadnie wnioskować o trafności ustalenia, iż dochody J. M. (1) przewyższyły poziom przeciętnego wynagrodzenia.</p> <p>W takim stanie rzeczy, twierdzenia prokuratora o braku dowodów potwierdzających istnienie podstawy roszczenia odszkodowawczego (wykonywanie pracy zarobkowej w ogóle i wykonywanie zawodu kowala), należało uznać za bezpodstawne i nie zasługujące na uwzględnienie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W zakresie kwestii wykonywania pracy zarobkowej przez J. M. (1), wykonywania zawodu kowala i uzyskiwania</p>		

dochodów, będących źródłem utrzymania rodziny w okresie bezpośrednio poprzedzającym zatrzymanie , prokurator w apelacji nie wskazał na potrzebę przeprowadzenia dalszych dowodów, ani też nie sugerował istnienia takich dowodów, a tym bardziej - na konieczność powtórzenia całego przewodu sądowego dla wyeliminowania braków dowodowych , które - zdaniem apelującego - istniały w zakresie wskazanych wyżej okoliczności. Wydanie zatem, orzeczenia kasatoryjnego ze względu na wskazany wyżej zarzut, nie było ani konieczne, ani zasadne.

3.2.

Zarzut obrazy prawa materialnego , tj. art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w zw. z art. 361 1 i 2

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

	<p>k.c., polegającej na przyznaniu odszkodowania z tytułu utraconych przez J. M. (1) korzyści, co wynika z pozbawienia go wolności, mimo braku jakichkolwiek dowodów wskazujących na istnienie bezpośredniego związku przyczynowego między pozostawaniem przez J. M. (1) bez pracy w okresie od sierpnia 1955 r. do 17 grudnia 1956 r., a wykonaniem wyroku Wojkowego Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14 maja 1946 r., sygn. akt R 419/46.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Powyższy zarzut jest w istocie trafny, jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy, nawet taka jego ocena, nie pociągnęła za sobą zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie wysokości zasądzonych na rzecz wnioskodawcy odszkodowania.</p>			

Zgodzić się należy z twierdzeniem, że o istnieniu bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy wykonaniem wobec J. M. (1) wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Białymstoku (R 419/46) a szkodą doznaną przez niego z powodu niemożności wykonywania pracy zarobkowej, można mówić jedynie w odniesieniu do okresu odbywania kary pozbawienia wolności (6 lat - od 27.12.1945 r. - 27.12.1951) oraz 8-miesięcznego okresu po zwolnieniu z zakładu karnego, kiedy to J. M. (1) miał problemy ze znalezieniem pracy. W tym zakresie, niewątpliwie tak było, że skazanie za takie przestępstwa (z art. 88 § 1 k.k.WP w zw. z art. 86 § 2 k.. WP, z art. 4 § 1 lit. a dekretu z 10.11.1945 r.), które charakteryzowały J. M. (1) względem potencjalnych pracodawców, jako człowieka wrogo nastawionego do ówczesnego ustroju politycznego i władzy, w sposób oczywisty,

wykluczało go z grona osób, które jakkolwiek zakład pracy chciałby zatrudnić, bez narażenia siebie na różne możliwe - negatywne - konsekwencje ze strony władz. Dlatego też, jedynie tego pierwszego okresu niemożności zarobkowania dotyczy bezpośredni związek przyczynowy z faktem odbywania kary pozbawienia wolności. Natomiast pomiędzy późniejszym okresem braku zatrudnienia, który nastąpił po wykonywaniu pracy przez J. M. (1) od sierpnia 1953 r. do końca lipca 1955 r., a zatem pomiędzy eksponowanym w apelacji prokuratora przedziałem czasu od sierpnia 1955 r. do dnia 17 grudnia 1956 r. (do śmierci J. M. (1)) a odbywaniem kary 6 lat pozbawienia wolności, nie można w sposób niewątpliwy stwierdzić istnienia bezpośredniego związku przyczynowego. Niewykonywanie pracy zawodowej we wskazanym wyżej okresie, było

związane z pogorszeniem stanu zdrowia J. M. (1). Nawet niewątpliwe, wydatne pogorszenie stanu zdrowia ojca wnioskodawcy na skutek wykonania wobec niego wskazanej wyżej kary, nie stanowi wystarczającej przesłanki do stwierdzenia takiego związku przyczynowego w powyższym zakresie. Nie można bowiem pomijać tego, że J. M. (1) przez pewien czas funkcjonował już na wolności, wykonywał pracę (stróża, a więc niekoniecznie wymagającą bardzo dobrej kondycji fizycznej), a zatem nie sposób wyważyć w jakim stopniu i która z okoliczności była decydująca dla takiego pogorszenia jego kondycji zdrowotnej, ze względu na które ponownie pozostawał bez pracy i co utrzymało się do jego śmierci. Związek pomiędzy takim stanem rzeczy a wcześniejszym odbywaniem kary 6 lat pozbawienia wolności, niewątpliwie istnieje, tyle że nie ma podstaw, aby

twierdzić, że ma on charakter związku bezpośredniego, a zatem, że nie zaistniały pewne dodatkowe okoliczności, które wzbogaciły ciąg przyczyn prowadzących do powyższego skutku.

Tak więc, prokurator zasadnie podniósł w apelacji zastrzeżenia dotyczące uwzględnienia przy ustalaniu wysokości odszkodowania zasądzonego na rzecz R. M., również okresu od sierpnia 1955 r. do dnia 17.12.1956 r., zważywszy na niemożność wykazania w powyższym zakresie, istnienia bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy pozbawieniem wolności a brakiem zatrudnienia w tymże okresie. Jednakże prawidłowość ujęcia takich zastrzeżeń w formułę zarzutu obrazy prawa materialnego, budzi wątpliwości z tej racji, że walor poprawności zarzutu obrazy prawa materialnego wchodzi w grę wówczas, gdy

apelujący nie kwestionuje ustaleń faktycznych, a tymczasem w niniejszej sprawie podważana jest prawidłowość ustaleń w powyższym zakresie, a zatem nie może być mowy o poprawności apelującego w tym względzie.

Niezależnie od tego, stwierdzić nadto trzeba, że przyznanie racji prokuratorowi co do zasadności pominięcia przy ustalaniu odszkodowania, okresu braku zarobkowania przez J. M. (1) od sierpnia 1955 r. do 17.12.1956 r., nie spowodowało finalnie zmniejszenia kwoty zasądzzonego odszkodowania.

Zauważyć należy, iż Sąd Okręgowy, słusznie podkreślił, że szkoda wynikająca z pozbawienia wolności nie jest prostą sumą utraconych zarobków.

Wskazując na trudności w dokonaniu oceny, jaka część dochodów J. M. (1) była zużywana na potrzeby rodziny, a jaka stanowiła oszczędności, przyjął

ostatecznie, że odkładana jako oszczędności była część dochodów równa 30%. Wobec braku w tym zakresie stosownej argumentacji i zarazem uwzględniając dobre funkcjonowanie warsztatu kowalskiego J. M. (1), jak też dysponowanie dodatkowym źródłem dochodu w postaci 1,5-hektarowego gospodarstwa rolnego, nie ma przeszkód, aby przyjąć, że poziom oszczędności był wyższy i oscylował na poziomie 40-50 % uzyskiwanych dochodów.

Pominięcie słusznie zakwestionowanego przez apelującego okresu od sierpnia 1955 r. do 17.12.1956 r., a więc 17 miesięcy, oznacza, że należne odszkodowanie winno obejmować szkodę poniesioną w okresie 91 miesięcy (cały okres przyjęty przez SO obejmował 108 miesięcy). Wówczas suma zarobków (przy uwzględnieniu za 1 miesiąc stawki wynagrodzenia przyjętej przez Sąd Okręgowy, tj. 4.931,59 zł) jest

równa kwocie
448.774,69 zł
(91x4.931,59 zł).
W takiej zatem
sytuacji, wysokość
środków odłożonych
jako oszczędności, a
zarazem wysokość
należnego
odszkodowania
oscyluje pomiędzy
kwotą 179.509,87
zł (40% w.w.
sumy dochodów) a
kwotą 224.387,35
zł (50% w.w.
sumy dochodów).
Mając na uwadze
okoliczność, że
wskazane wyżej
kwoty są jedynie
szacunkowe i nie
odzwierciedlają w
sposób precyzyjny
rzeczywistych
dochodów i tym
samym możliwych
oszczędności J. M.
(1), Sąd Apelacyjny
uznał, że skoro
pomimo pominięcia
w dokonanych
obliczeniach
wskazanego wyżej
okresu 17 miesięcy,
szacowana
niespożytkowana na
bieżące potrzeby
kwota
(oszczędności)
wahałaby się
pomiędzy
wysokością
179.509,87 zł a
kwotą 224.387,35
zł, to nie ma
racjonalnych
podstaw, aby w
jakikolwiek sposób
korygować wysokość

<p>odszkodowania zasądzonego na rzecz R. M. wyrokiem w zaskarżonej części. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zasądzona kwota 194.400 zł mieści się we wskazanych wyżej ramach kwotowych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W sytuacji, gdy nie aktualizowały się podstawy z art. 439 § 1 k.p.k., nie znajdował zastosowania przepis art. 454 k.p.k. , jak również nie zachodziła konieczność powtórzenia całego przewodu sądowego, a tego z pewnością nie wymagała potrzeba skorygowania okresu, za który przysługiwało wnioskodawcy</p>		

<p>odszkodowanie - wniosek kasatoryjny prokuratora nie zasługiwał na uwzględnienie. Materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji był wystarczający do dokonania należytego osądu zasadności roszczeń wnioskodawcy, co potwierdza argumentacja przedstawiona w pkt 3.1 i 3.2 niniejszego uzasadnienia.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<p>Rozstrzygnięcie o odszkodowaniu zasądzonym na rzecz R. M. w wysokości 194.400 zł.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Sąd odwoławczy uznał, iż chybiony jest zarzut apelacji prokuratora, wskazujący na nieudowodnienie podstawy roszczenia o odszkodowanie (istotne w tym względzie informacje zawarte są bowiem w zdygitalizowanych aktach sprawy R 419/46), a jednocześnie uznając za trafne zastrzeżenia prokuratora dotyczące uwzględnienia przez Sąd Okręgowy zbyt długiego okresu pozostawania J. M. (1) bez pracy (o 17 miesięcy), jako podstawy ustalenia odszkodowania - przyjął zarazem wyższy poziom strat finansowych w skali 1 miesiąca (40-50%), co skutkowało uznaniem za zbędne korygowania zasądzonej kwoty odszkodowania, w sytuacji, gdy mieści</p>	

się ona we wskazanych wyżej granicach szkody.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

część rozstrzygająca wyroku - bez numeracji	wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa - art. 13 ustawy z dnia 13.02.1991 r., Dz.U.2018.2099 j.t.	
7. PODPIS		
del. SO Dorota Mazurek SSA Andrzej Olszewski SA Małgorzata Jankowska		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator Prokuratury Okręgowej w Szczecinie	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana